

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-571/12

**Greencarrier Freight Services Latvia SIA
proti
Valsts ieņēmumu dienests**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Augstākās tiesas Senāts)

„Predhodno odločanje — Carinski zakonik Skupnosti — Člena 70(1) in 78 — Carinska deklaracija — Delni pregled blaga — Vzorčenje blaga — Nepravilna oznaka — Razširitev rezultatov na enako blago, na katero se nanašajo prejšnje carinske deklaracije po odobritvi prepustitve blaga — Naknadni pregled — Nemožnost zahtevati dodatni pregled blaga“

Povzetek – Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 27. februarja 2014

1. *Carinska unija — Carinske deklaracije — Naknadni pregled — Delni pregled blaga — Rezultati preverjanja, ki vodjo do spremembe tarifne uvrstitve blaga — Razširitev rezultatov na enako blago, na katero se nanašajo prejšnje carinske deklaracije — Razširitev na podlagi člena 70 Uredbe št. 2913/92 — Nedopustnost*

(Uredba Sveta št. 2913/92, člen 70)

2. *Carinska unija — Carinske deklaracije — Naknadni pregled — Delni pregled blaga — Rezultati preverjanja, ki vodjo do spremembe tarifne uvrstitve blaga — Razširitev rezultatov na enako blago, na katero se nanašajo prejšnje carinske deklaracije — Razširitev na podlagi člena 70 Uredbe št. 2913/92 — Dopustnost — Pogoji*

(Uredba Sveta št. 2913/92, člena 78 in 221(3))

1. Člen 70(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti je treba razlagati tako, da ta določba, ker se uporablja le za blago, ki je predmet „iste deklaracije“, kadar carinski organi to blago pregledajo v obdobju pred odobritvijo prepustitve navedenega blaga, tem organom v zadevi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ne dovoljuje, da rezultate delnega pregleda blaga, navedenega na carinski deklaraciji, razširijo na blago, na katero se nanašajo prejšnje carinske deklaracije, ki so ga ti isti organi že prepustili.

(Glej točke 24, 25 in 42 ter izrek.)

2. Člen 78 Uredbe št. 2913/92 pa je treba razlagati tako, da carinskim organom dovoljuje, da rezultate delnega pregleda blaga, na katero se nanaša carinska deklaracija, opravljenega z odvzetjem vzorcev tega blaga, razširijo na blago, na katero se nanašajo prejšnje deklaracije, ki jih je predložil isti carinski deklarant, ki ni bilo in ne more biti več predmet takega pregleda, ker je bila prepustitev odobrena, kadar je bilo blago enako.

V zvezi s tem ni pomembno, da carinski deklarant v zadevi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ne more več zahtevati dodatnega pregleda zadevnega blaga in po potrebi dodatnega odvzema vzorcev. Člen 78 carinskega zakonika se načeloma namreč uporablja po odobritvi prepustitve blaga za obdobje, ko tega ni mogoče predložiti.

Vendar je pomembno, da ima carinski deklarant pravico to razširitev izpodbijati, zlasti kadar tako kot v postopku v glavni stvari meni, da kljub navedbam, ki jih je podal v teh carinskih deklaracijah, rezultata delnega pregleda blaga, na katero se nanaša deklaracija, ni mogoče prenesti na blago, na katero se nanašajo prejšnje deklaracije, pri čemer predloži dokaze v podporo tej trditvi, ki bi dokazovali, da zadevno blago ni enako.

Nazadnje je treba navesti, da lahko carinski organi v skladu s členom 221(3) carinskega zakonika, čeprav člen 78 tega zakonika ne določa nobenega posebnega roka za ponovni pregled carinskih deklaracij, sporočijo nastanek novega carinskega dolga v roku treh let od datuma nastanka tega dolga.

(Glej točke 34, 35, 38, 40 in 43 ter izrek.)